

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak nr. 06/14318 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 15 mei 2007 in het
geding tussen:**

mede voor haar minderjarig kind,

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 februari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, een aanvraag van _____ (hierna: de vreemdeling), mede voor haar minderjarig kind, om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 mei 2007, verzonden op 22 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) opnieuw beslist op de aanvraag met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris onder meer dat, samengevat weergegeven, de rechtbank, door te overwegen dat de minister de tegenstrijdigheden in de verklaringen van de vreemdeling tijdens het eerste gehoor en het nader gehoor in redelijkheid niet ten grondslag heeft kunnen leggen aan de conclusie dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, heeft miskend dat het oordeel dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, niet slechts is gegrond op voormelde tegenstrijdigheden.

2.2. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de desbetreffende vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die voor de beoordeling van zijn aanvraag noodzakelijk zijn, tenzij hij aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer de uitspraak van 27 januari 2003 in zaak nr. 200206297/1, JV 2003/103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van hetgeen door de desbetreffende vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren is gebracht, maar niet met bewijsmateriaal is gestaafd, tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst.

Eveneens eerder heeft de Afdeling overwogen (de uitspraak van 4 mei 2006 in zaak nr. 200509551/1, JV 2006/246) dat de rechter het oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas of onderdelen daarvan moet toetsen aan de eisen die het recht daaraan stelt, in het bijzonder wat betreft de zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering ervan. De te stellen motiverings-eisen dienen daarbij op evenbedoeld toetsingskader aan te sluiten.

2.2.2. Niet in geschil is dat de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd.

Zoals de Afdeling evenzeer eerder heeft overwogen (voormelde uitspraak van 27 januari 2003), mogen, indien aan een vreemdeling artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, ingevolge het eerste lid, mede gezien de geschiedenis van de totstandkoming van dat artikel (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998/99, 26 732, nr. 3, blz. 40-41) en volgens de voor de uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van die vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan. Bij de beantwoording van de vraag of daarvan in een concreet geval sprake is, komt de minister beoordelingsruimte toe.

2.2.3. In het besluit van 22 februari 2006 en het voornemen daartoe, heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling zodanige positieve overtuigingskracht ontbeert, waartoe hij een aantal elementen uit het relaas heeft opgesomd waaromtrent de vreemdeling tegenstrijdige, vage en summiere verklaringen heeft afgelegd; deze verklaringen betreffen niet slechts tegenstrijdigheden tussen het eerste en het nader gehoor, maar ook de verklaringen omtrent de Ebonoto-gemeenschap en de ontsnapping uit de kamer waar zij zou zijn opgesloten. Door slechts één van deze elementen, te weten de tegenstrijdigheden tussen het eerste en het nader gehoor, afzonderlijk te beoordelen en zelfstandig te waarderen en naar aanleiding daarvan te concluderen dat het oordeel van de minister niet op een deugdelijke motivering berust, heeft de rechtbank, voorbijgaand aan het hiervoor weergegeven toetsingskader, ten onrechte een eigen oordeel voor dat van de tot dat oordeel bevoegde en voor dat oordeel verantwoordelijke minister in de plaats gesteld. In dit verband is van belang dat in beroep niet is geklaagd omtrent onzorgvuldigheid bij de uitvoering en verslaglegging van het nader gehoor, waarop de minister het besluit mede heeft gebaseerd. Reeds hierom slaagt de grief. Hetgeen voor het overige is aangevoerd behoeft derhalve geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen. Daarbij zal de rechtbank een oordeel dienen te geven over de bij haar aangevoerde beroepsgronden waarover zij zich nog niet heeft uitgelaten, waarbij zij ook de andere elementen die de minister aan zijn oordeel dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert ten grondslag heeft gelegd, dient te betrekken.

2.4. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 15 mei 2007 in zaak nr. 06/14318;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

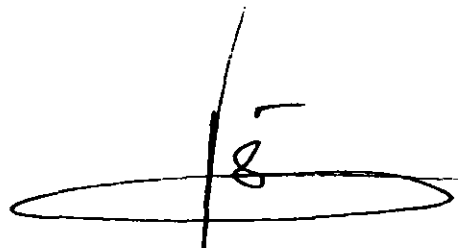
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 oktober 2007

248-490.

Verzonden: 25 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

AFSCHRIJFT

6

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/14318

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Nigeriaanse nationaliteit,
V-nummer
eiseres,
mede namens haar minderjarige kind

geboren op
V-nummer
gemachtigde: mr. H.M.A. Breuls, juriste van SRA te Zwolle,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. J.C. aan 't Goor, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 26 augustus 2003 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 23 april 2004 afwijzend op de aanvraag beslist en is tevens ambtshalve geen verblijfsvergunning regulier verleend onder de beperking alleenstaande minderjarige vreemdeling.

1.2. Bij beroepschrift van 21 mei 2004 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld (Awb 04/23924).

1.3. Bij brief heeft van 7 november 2005 heeft verweerder de bestreden beschikking ingetrokken, waarna eiseres bij brief van 18 november 2005 het beroep heeft ingetrokken.

1.4. Verweerder heeft bij beschikking van 22 februari 2006 andermaal afwijzend op de aanvraag beslist.

1.5. Bij beroepschrift van 20 maart 2006 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken.

0308.26.0263
23 APR 2007
DIJLEN
24/05 2007 33V

en haar in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.7. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 22 februari 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1 Eiseres heeft ter ondersteuning van haar asielaanvraag, samengevat, het volgende aangevoerd. Eiseres woonde samen met haar vriend in . In de avond van 13 augustus 2003 kwamen mensen aan de deur, die rode kleding droegen en beschilderde gezichten hadden. Zij wilden dat eiseres meeging naar het dorp , omdat haar vader chief was van dat dorp en dat alle meisjes van het gezin van eiseres de plaats van een prinses over moesten nemen. Omdat haar oudere zuster in . woonde, wilden de mensen dat eiseres de plaats van haar zuster over zou nemen. Dat was volgens de traditie van het dorp van eiseres. Eiseres was toen ongeveer negen maanden zwanger. Eiseres werd met geweld in een auto geduwd en naar het dorp gebracht. Eiseres werd naar een "shrine"-kamer gebracht, een voodoo-kamer. Een voorwaarde om prinses te worden was dat eiseres nog maagd was. Eiseres was zwanger, waardoor de mensen boos waren. De leider van de groep zei dat eiseres de god had onteerd. Het dorp moest worden schoongemaakt. Daarvoor zijn als opties gegeven dat wanneer eiseres zou bevallen van een dochter deze zou worden geofferd. Als eiseres een jongen zou krijgen, zou eiseres worden geofferd. Eiseres moest een mengsel drinken van bladeren, bloed en water. Eiseres weigerde dat, want dat zou betekenen dat eiseres met het voorstel akkoord zou gaan. Eiseres is vervolgens gemarteld, doordat zij is geslagen en met scheermesjes is bewerkt. Eiseres is vervolgens opgesloten, maar zij heeft weten te ontsnappen. Eiseres is gevlucht met hulp van een vrouw, die niet in Nigeria leeft, maar daar op vakantie was bij haar familie. Eiseres is met de vrouw meegegaan naar . De vrouw wilde eiseres, gelet op haar toestand, helpen met het paspoort van haar eigen dochter. Eiseres is vervolgens met deze vrouw op reis gegaan.

2.2 Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen, omdat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd. Het feit dat eiseres in de zienswijze heeft aangegeven dat zij met het originele paspoort van de reisagente is gereisd en dat het in een dergelijke situatie niet van eiseres kan worden verlangd dat zij dit paspoort houdt alsmede het feit dat gelet op haar specifieke fysieke omstandigheden, namelijk dat zij hoogzwanger en in de war was, artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vreemdelingenwet (Vw 2000) niet aan haar kan worden tegengeworpen, worden door verweerder als ontoereikend van de hand gewezen. In dit verband heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat in redelijkheid van eiseres mag worden verwacht dat zij direct bij aankomst in Nederland de bescherming van de Nederlandse autoriteiten inroept, waarbij alle gebruikte documenten worden overgelegd. Verweerder hecht verder geen geloof aan het asielaanvraag van eiseres, zodat er geen reden is om aan te nemen dat eiseres geen contact met haar oom kan opnemen over de geboorteakte van eiseres. Met betrekking tot de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres heeft verweerder gewezen op tegenstrijdigheden in het eerste gehoor en het nadere gehoor. Voor zover eiseres stelt dat zij niet adequaat en geconcentreerd kon antwoorden tijdens het eerste gehoor, doordat zij nog pijn had van de bevalling vijf dagen voor het gehoor, stelt verweerder zich op het standpunt dat hiervan tijdens het gehele eerste gehoor niet is gebleken

Zaaknummer: Awb 06/14318

blad 3

en wordt opgemerkt dat hiervan tijdens het nadere gehoor en in de correcties en aanvullingen geen melding is gemaakt. Voorts acht verweerder de verklaring van eiseres dat zij niet meer over de Ebonoto-gemeenschap kan verklaren, omdat zij heel klein was toen haar vader als chieft aftrad niet toereikend. Verweerder acht de ontsnapping van eiseres, die hoogzwanger was, bevreesdend. Verweerder is verder van mening dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat in haar geval sprake is van een reëel risico op schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) bij terugkeer naar Nigeria in verband met de gestelde dreigende besnijdenis van haar kind. Verweerder is ten slotte niet gebleken van feiten of omstandigheden die leiden tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Nu er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van eiseres, wordt aangenomen dat er wel degelijk adequate opvang voor eiseres in het land van herkomst is in de persoon van haar oom of van haar vriend.

2.3 Eiseres heeft in beroep – zakelijk weergegeven – het volgende aangevoerd. Verweerder handhaaft zijn standpunt dat de wijze van verklaren van eiseres over haar oom en tante niet wijst op een samenlevingsverband, maar dit berust volgens eiseres op een misverstand. Voorts bestrijdt eiseres dat zij in de zienswijze niet heeft geconcretiseerd dat haar oom de veroorzaker van haar problemen in Nigeria is geweest, nu zij daarin heeft uitgelegd dat het de oom is geweest via wie het Ebonoto-genootschap op de hoogte is geraakt van haar verblijf in

Het feit dat eiseres in het eerste gehoor niet heeft geklaagd of heeft laten merken dat zij lichamelijk niet in staat was tot een dergelijk gehoor, wordt haar nu tegengeworpen. Eiseres wilde meewerken maar nu verweerder enkele onduidelijkheden dan wel vergissingen aanhaalt om de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres aan te tonen, dient verweerder zich wel degelijk rekenschap te geven van de situatie op dat moment. Eiseres was vijf dagen voor het eerste gehoor bevallen met een keizersnee. Zij is uit het ziekenhuis opgehaald en naar het eerste gehoor gebracht. Dit enkele feit alleen al dient verweerder aangerekend te worden. Niet dient eiseres aangerekend te worden het feit dat eiseres niet geprotesteerd heeft, zij was immers amper in Nederland aangekomen, was één week voor haar aankomst mishandeld en ontsnapt, wist in het geheel niet hoe het er hier aan toe gaat in de asielpprocedure, was pas 17 jaar oud en net bevallen in een vreemd land. Gelet op al deze omstandigheden had van verweerder meer begrip verwacht mogen worden met betrekking tot kleine onduidelijkheden of vergissingen.

Verweerder verwacht ten onrechte dat eiseres, ondanks haar jonge leeftijd, meer informatie moet kunnen geven over het Ebonoto-genootschap. Het enkele feit dat eiseres problemen kreeg met het genootschap betekent immers niet dat eiseres er dus veel informatie over kan geven. Verweerder verliest uit het oog dat eiseres nooit in het dorp was geweest en dus in het geheel niet in contact kwam met de dorpingen en het genootschap. Haar vader stierf toen eiseres ongeveer 3 jaar oud was en daarna hebben haar moeder, eiseres en haar zuster zich gericht op het christelijke geloof. Over geheime genootschappen werd sowieso niet openlijk gesproken, zodat eiseres ook in verband daarmee niet over veel informatie kan beschikken. Eiseres heeft tijdens haar ontvoering dingen gehoord over der rituelen, zoals het feit dat de prinses maagd moet zijn.

Gelet op de macht van de geheime genootschappen en het feit dat de leden van het Ebonoto-genootschap eiseres hebben gevonden in vreest eiseres voor vervolging door dit genootschap in Nigera.

Met betrekking tot artikel 3 EVRM doet eiseres niet alleen een beroep op dit artikel in verband met het risico van besnijdenis voor haar dochtertje ook zijzelf vreest schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer naar Nigeria. Dit in verband met het feit dat zij

Zaaknummer: Awb 06/14318

blad 4

geweigerd heeft om prinses te worden. Indien zij terug zou keren naar Nigeria, zal zij hiervoor gestraft worden.

Eiseres verwijst naar het beleid van verweerder met betrekking tot vrouwenbesnijdenis in Nigeria, waarin is opgenomen dat de Nigeriaanse regering zich heeft uitgesproken tegen besnijdenis, maar dat besnijdenis niettemin nog steeds voorkomt in Nigeria, ook in Edo State. Eiseres heeft uitvoerig betoogd dat zij zich niet aan besnijdenis kan onttrekken, omdat zij beschikt over een sociaal netwerk, om elders een bestaan op te bouwen.

In verband met de zorgvuldigheid dient de beschikking te worden vernietigd, aldus eiseres.

Beoordeling van het beroep

2.4 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of

d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.5 Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6 Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Nigeria zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.7 De rechtbank stelt vast dat in geschil is de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig is. Vastgesteld dient te worden dat eiseres ter staving van haar aanvraag geen reis- of identiteitspapieren heeft overgelegd, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag om toelating. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan haar is toe te rekenen. Eiseres is in het bezit geweest van een paspoort en een vliegticket, maar heeft deze bij aankomst op Schiphol aan de reisagent afgegeven. Nu eiseres op dit moment reeds in Nederland was, alwaar zij de bescherming van de Nederlandse autoriteiten had kunnen inroepen, is het haar toe te rekenen dat zij geen reisbescheiden kan overleggen. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank de stellingen van eiseres van de hand kunnen wijzen dat eiseres met het originele paspoort van de reisagente is gereisd en dat het in een dergelijke situatie van eiseres niet kan worden verlangd dat zij dit paspoort houdt.

Zaaknummer: Awb 06/14318

blad 5

alsmede dat gelet op haar specifieke fysieke omstandigheden, namelijk dat zij hoogzwanger en in de war was, artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 niet aan haar kan worden tegengeworpen. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd, waarmee afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

2.8 Verweerder heeft aan het bovenstaande, gelet op vaste jurisprudentie van de ABRS, de conclusie kunnen verbinden dat hiermee de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres. Onder verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 27 januari 2003 (JV 2003, 103) overweegt de rechtbank dat, indien er sprake is van omstandigheden, die afbreuk doen aan de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker, in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Van het asielrelaas moet een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.9 Ten aanzien van de wijze waarop verweerder de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres heeft beoordeeld overweegt de rechtbank het volgende. Eiseres is blijkens de gedingstukken hoogzwanger als minderjarige vreemdeling Nederland binnengekomen en is kort na binnenkomst bevallen van een dochter. Verweerder heeft niet bestreden dat eiseres binnen 5 dagen na de bevalling, die middels een keizersnee heeft plaatsgevonden, is gehoord voor het eerste gehoor. In het nader gehoor heeft eiseres verklaringen afgelegd, die verweerder als tegenstrijdig met verklaringen tijdens het eerste gehoor afgelegd heeft gekwalificeerd. Eiseres heeft bestreden dat verweerder waarde heeft mogen hechten aan de verklaringen in het eerste gehoor gelet op de toestand van eiseres. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd meegedeeld dat met de toestand wel rekening is gehouden in die zin dat het gehoor kort is gehouden. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de tegenstrijdigheden in de verklaringen van eiseres tijdens het eerste gehoor en het nader gehoor niet in redelijkheid ten grondslag kunnen leggen aan zijn conclusie het asielrelaas als ongeloofwaardig aan te merken. Daarbij overweegt de rechtbank dat blijkens vaste jurisprudentie van de ABRS het aan de vreemdeling is om met name in het nadere gehoor (zelf) zijn vluchtmotieven naar voren te brengen. Daarbij is het de rechtbank ambtshalve bekend dat verweerder vreemdelingen, die tijdens het eerste gehoor in hun asielaanvraag hun asielmotieven naar voren wensen te brengen, erop wijst dat daartoe het nadere gehoor bestemd is. Voorts stelt de rechtbank vast dat verweerder tijdens de vraagstelling in het nadere gehoor eiseres niet heeft geconfronteerd met eventuele tegenstrijdigheden met haar verklaringen tijdens het eerste gehoor. De rechtbank slaat mede acht op de gegeven situatie dat eiseres op jeugdige leeftijd zeer recent voorafgaande aan het eerste gehoor een bevalling met een operatie (keizersnee) heeft ondergaan. De rechtbank acht de vraag van eiseres, of zij zo kort na haar bevalling onder de genoemde omstandigheden geestelijk voldoende stabiel was het door verweerder gelaste gehoor te ondergaan, terecht opgeworpen, zodat verweerder alvorens daartoe over te gaan eerst (medisch) advies daaromtrent had dienen te vragen, hetgeen niet is gebeurd. Daaraan kan niet afdoen dat eiseres noch tijdens het eerste noch tijdens het nadere gehoor en evenmin bij de correcties en aanvullingen van deze omstandigheid melding heeft gemaakt.

2.10 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel de bestreden beschikking onzorgvuldig is voorbereid en dat het niet berust op een deugdelijke motivering, zodat het in strijd moet worden geacht met het bepaalde in artikel 3:2 en artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder zal een nieuwe beslissing dienen te nemen, waarbij

Zaaknummer: Awb 06/14318

blad 6

aan de verklaringen van eiseres in het eerste gehoor geen beslissende betekenis mogen worden gehecht bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Aan een bespreking van de beroepsgronden met betrekking tot de gronden van asiel komt de rechtbank niet meer toe.

2.11 Het beroep dient derhalve gegrond te worden verklaard.

2.12 Verweerder wordt veroordeeld in de proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder een nieuwe beslissing dient te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te vergoeden;

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van W.A. Jager als griffier op 15 mei 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 22 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 5800, 2280 HV Rijswijk

Telefoon 070-7794901
Fax 070-7795534

De Raad van State

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Mw. mr. M. Elenga
Doorkiesnummer(s)	038-888 6489
Datum	15 juni 2007
Ons kenmerk	0308.26.0263
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	-
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3540-C 15 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN: V I	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hierbij geef ik mevrouw M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 15 mei 2007, verzonden op 22 mei 2007, met kenmerk Awb 06/14318.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

M.W. van Gestel

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 40052, 8004 DB Zwolle

Telefoon: 038 888 6269
Fax: 038 460 9152/9153Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Per fax en per post

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Mr. M. Elenga
038-888 6269
15 juni 2007
0308.26.0263

Hoger beroepschrift met 2 producties
Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie/
minderjarige kind

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mede namens haar

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 15 mei 2007, verzonden op 22 mei 2007, met kenmerk Awb 06/14318.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

M. Elenga; senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: Mr. M. Elenga
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 15 mei 2007, verzonden op 22 mei 2007
met kenmerk 06/14318

Inzake:
mede namens minderjarig kind
met IND-kenmerk 0308.26.0263
aan te duiden als verweerster
gemachtigde: Mr. H.M.A. Breuls
te Zwolle

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. M. Elenga
038 888 6489

tegenwerpingen zijn gebaseerd op de door verweerster afgelegde verklaringen in het nader gehoor. Verwezen zij naar voornoemd voornemen van 18 januari 2006. Nu de rechtbank zulks heeft miskend kan, naar het oordeel van Staatssecretaris, de aangevallen uitspraak reeds daarom geen stand houden.

- 4.2 Ingevolge artikel 3.110, tweede lid, van het Vb geschiedt het eerste gehoor overeenkomstig een bij ministeriële regeling vastgestelde vragenlijst. De vragenlijst bevat geen vragen omtrent de beweegredenen van de aanvraag.
Ingevolge artikel 3.44, eerste lid, van het VV bevat die vragenlijst in ieder geval vragen omtrent de personalia van een vreemdeling, zijn geboorteplaats en geboortedatum, zijn nationaliteit en etnische afkomst, de datum van zijn vertrek uit het land van herkomst, de datum van zijn aankomst in Nederland, eventueel verblijf in derde landen en het bezit van een paspoort en identiteitsdocumenten.
Ingevolge het tweede lid kunnen aanvullende vragen worden gesteld, indien de beantwoording van de vastgestelde vragen onvoldoende duidelijkheid verschaft.
Volgens paragraaf C3/12.2.4 van de Vc, voor zover thans van belang, is het eerste gehoor gericht op de vaststelling van de identiteit, nationaliteit en reisroute van de desbetreffende vreemdeling.
- 4.3 Door te overwegen dat asielmotieven door de vreemdeling in het nader gehoor naar voren dienen te worden gebracht, lijkt de rechtbank ervan uit te gaan dat er tijdens het eerste gehoor vragen zijn gesteld aan verweerster omtrent haar asielmotieven, althans dat zij asielmotieven in het eerste gehoor naar voren heeft gebracht. De Staatssecretaris is van oordeel dat deze veronderstelling van de rechtbank, gelet op vorenstaande bepalingen, berust op een onjuiste feitelijke grondslag. Uit voormelde bepalingen van het Vb 2000 en het VV 2000 volgt immers niet dat de Minister de verklaringen van de vreemdeling in het eerste gehoor betreffende haar woon- en verblijfplaats, alsmede aanwezigheid van familieleden in het land van herkomst, niet mede aan zijn in het besluit neergelegde oordeel ten grondslag heeft mogen leggen. Deze gegevens betreffen niet de beweegredenen van de aanvraag.
Ook jurisprudentie van uw Afdeling, zoals vermeld door de rechtbank, leidt daar niet toe.
- Zie:*
-AbRS, 8 oktober 2002, nr. 200204720/1, JV 2002/414),
-AbRS, 9 januari 2006, nr. 200501667/1 (productie 2)
- 4.4 Overigens zij vermeld dat er in het eerste gehoor is aangegeven dat tijdens dit gehoor niet wordt ingegaan op de asielmotieven (zie pagina twee, derde alinea).
- 4.5 Voorts is de Staatssecretaris van oordeel dat, door te overwegen dat verweerster ten onrechte niet is geconfronteerd met de tegenstrijdigheden tussen het eerste en het nader gehoor, de rechtbank miskent dat de verantwoordelijkheid voor het afleggen van consistente verklaringen is gelegen bij de vreemdeling.
- 4.6 De Staatssecretaris is dan ook van oordeel dat in redelijkheid de tegenstrijdigheden tussen het eerste en het nader gehoor ten grondslag konden worden gelegd aan het besluit van 22 februari 2006.
- 4.7 Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de Minister onzorgvuldig heeft gehandeld door niet te onderzoeken of verweerster vanwege de gegeven omstandigheden in staat kon worden geacht te worden gehoord. Anders dan de rechtbank, is de Staatssecretaris van oordeel dat het gegeven dat verweerster noch tijdens het eerste, noch tijdens het nader gehoor en evenmin bij de correcties en aanvullingen melding heeft gemaakt van een geestelijke belemmering om gehoord te worden, wel degelijk rechtvaardigt dat er geen nader onderzoek is ingesteld naar de vraag of verweerster, kort na de bevalling en onder de overige gegeven omstandigheden geestelijk voldoende stabiel was het eerste gehoor te ondergaan. Het betoog van de gemachtigde van verweerster neemt immers niet weg dat het verslag van het gehoor geen grond biedt aan te nemen dat verweerster in een zodanige gemoedstoestand verkeerde dat zij niet in staat was om te worden gehoord. Nu verweerster niet tijdens het gehoor kenbaar

heeft gemaakt dat zij vanwege haar toestand niet in staat was om te worden gehoord, noch overigens uit het verslag van gehoor aanknopingspunten zijn te vinden zulks te concluderen, heeft de Minister ook terecht een (medisch) onderzoek naar de gesteldheid van verweerder achterwege gelaten.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 22 februari 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 15 juni 2007

Gemachtigde

mr. M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 036 888 6489
telefax 036 460 9152/9153*